

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/162/2019
Identifikačné číslo spisu: 7214218405
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7214218405.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu U. Q., bývajúceho v O. zastúpeného advokátskou kanceláriou Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova č. 28, IČO: 36866563, proti žalovanému KOSIT, a.s., so sídlom v Košiciach, Rastislavova č. 98, IČO: 36205214, zastúpenému advokátskou kanceláriou IURISTICO, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Cimborkova č. 13, IČO:365880471, o určenie, že poškodenie zdravia žalobcu je chorobou z povolania, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 18 Cpr 1/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2019 sp.zn. 3 CoPr 2/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. októbra 2017 č.k. 18 Cpr 1/2014-409 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že jeho poškodenie sluchu je chorobou z povolania podľa položky č. 38 Prílohy k zákonu č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 15 % účelne vynaložených, odôvodnených a preukázaných výdavkov v súdnom konaní, ako i nahradiť trovy štátu v rozsahu 15 % vynaložených trov konania štátom.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním, vrátane znaleckého, bolo preukázané, že žalobca nepracoval u žalovaného za podmienok, za ktorých vzniká choroba z povolania - porucha sluchu a nebol počas celej pracovnej zmeny vystavený hluku nad 85 decibelov, ako i že charakter a priebeh ochorenia žalobcu - kombinovaná porucha sluchu s výraznými rozdielmi na pravom a ľavom uchu nepreukazujú ani príčinnú súvislosť medzi ochorením žalobcu a jeho pracovnými podmienkami, pričom za chorobu z povolania jeho ochorenie neuznalo ani špecializované pracovisko - Klinika pracovného lekárstva v Košiciach. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 195 Zákonníka práce, § 8 ods. 2 a 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení účinného od 1. augusta 2014 v spojení s § 31a a nasl. zákona č. 355/2007 Z.z. účinného od 1. augusta 2014 ako i § 2 a § 6 ods. 1 nariadenia vlády č. 116/2006 Z.z. o minimálnych zdravotných a bezpečnostných požiadavkách na ochranu zdravia zamestnancov pred expozíciou hluku. Výroky o trovách konania

odôvodnil ustanoveniami § 262 ods.1 a 2 CSP.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 31. januára 2019 sp.zn. 3 CoPr 2/2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku vo veci samej potvrdil, zmenil vo výrokoch o nároku na náhradu trov konania a trov štátu tak, že žalovanému, ako aj štátu proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a nepriznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na § 387 ods. 2 CSP sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, ako i jeho právnym posúdením veci pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej; žalobcom uplatnené odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP nepovažoval za opodstatnené. Aj podľa názoru odvolacieho súdu dokazovaním vykonaným v konaní, vrátane znaleckého dokazovania, bola nesporne zistená skutočnosť, že žalobca netrpí chorobou z povolania, čo vyplynulo aj zo správy Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Košiciach z 13. decembra 2011, nakoľko žalobca nepracoval u žalovaného za podmienok, za ktorých vzniká choroba z povolania, prejavujúca sa poškodením sluchu, keďže počas piatich rokov, počas ktorých u žalovaného pracoval, bol exponovaný hluk, avšak nie v nadlimitných hodnotách s tým, že normalizovaná hodnota expozície hluku pre profesiu závozníka bola 78,9 dB. Rovnako podľa Lekárskej správy Kliniky pracovného lekárstva a klinickej toxikológie Univerzitetnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach z 25. januára 2013 vyplynulo, že žalobca trpí celkovou stratou sluchu v rozsahu 60,42 %, v predchádzajúcich obdobiach bola strata sluchu zistená na Klinike pracovného lekárstva v júli 2011 v rozsahu 26,5 %, v októbri 2011 v rozsahu 48 %, v januári 2012 v rozsahu 59,52 %, pričom Celoslovenská komisia pre posudzovanie chorôb z povolania na svojom zasadnutí 11. apríla 2013 neuznala ochorenie žalobcu za chorobu z povolania, keďže podľa prieskumu nepracoval za podmienok, za ktorých by mohlo vzniknúť jeho ochorenie a konštatovala, že sa jedná o netypický priebeh poruchy sluchu pri dlhodobo audiometrickom sledovaní, čo bolo konštatované aj Lekárskym posudkom Kliniky pracovného lekárstva a klinickej toxikológie Univerzitetnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach z 27. mája 2015. Uvedené posudky pritom vychádzali zo špecifik daného prípadu a konkrétnych skutočností, ako aj konkrétneho zdravotného stavu žalobcu a vychádzajúc aj zo záverov znaleckého posudku vypracovaného v konaní znalkyňou MUDr. X. O. pod č. 1/2015 v spojení s jej vypočítaním v konaní, a jednoznačne a konkrétne zohľadňujú zmeny sluchu u žalobcu po prijatí do pracovného pomeru u žalovaného z hľadiska objektívnych podmienok, za ktorých žalobca u žalovaného pracoval, ako i že pravdepodobnosť poškodenia sluchu u žalobcu bola spôsobená aj zápalovými ochoreniami ušného aparátu a vzhľadom na rozdielne výsledky vyšetrení straty sluchu nesvedčia pre priebeh poruchy sluchu z hluku. Zmeňujúci výrok o nároku na náhradu trov konania a trov štátu odôvodnil § 257 CSP.

3. Žalobca podal proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, v ktorom namietal, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Namietal, že súdy pri svojom rozhodovaní nezohľadnili všetky vykonané dôkazy, ale vzali na zreteľ len znalecký posudok vypracovaný znalkyňou MUDr. O. pod č. 1/2015 zo 6. septembra 2015 a správu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Košiciach z 23. decembra 2011, pričom tieto nesprávne vyhodnotili, keď nevzali na zreteľ, že žalobca nemal v čase výkonu práce z hľadiska sluchu obvyklý, zvyčajný zdravotný stav, ako i špecifická situácie a vplyvu pracovných faktorov a rizík hluku vplývajúcich na žalobcu. Dodal, že na rovnakej pracovnej pozícii, akú on vykonával, bola nameraná expozícia hluku v hladine 84,8 dB, čo oproti požadovanej hladine 85 dB predstavuje iba minimálny rozdiel. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby dovolací súd rozsudky súdov oboch nižších inštancií zrušil.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutia súdov sú vecne správne a žalobcom v dovolaní tvrdené procesné nedostatky sú neopodstatnené; navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia

dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V danom prípade vyvodil žalobca prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

7. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcu, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

9. Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f/ CSP sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018). Pojem „procesný postup“ nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu; je ním len samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou (návrhom) uplatneného nároku (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 220/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 35/2018, 8 Cdo 56/2017, 1 VCdo 2/2017). Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom konaní, nie je ním ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1 Cdo 18/2018, 2 Cdo 39/2018, 3 Cdo 173/2017, 7 Cdo 150/2017, 8 Cdo 49/2017). Ústavný súd považuje tieto závery najvyššieho súdu za ústavne udržateľné (I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018).

10. Žalobca vychádzajúc z obsahu dovolania vytyka odvolaciemu súdu nepresvedčivosť a nelogickosť jeho záverov. Pre prípad, že tým má na mysli nedostatočnú preskúmateľnosť dovolaním napadnutého rozsudku, najvyšší súd uvádza, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá len tzv. „inú vadu konania“ zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.“. Toto stanovisko je naďalej aktuálne (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 92/2018, 4 Cdo 59/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 141/2017, 8 Cdo 49/2017).

10.1. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R

2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, o ktoré ide napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

10.2. V posudzovanom prípade je dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd, aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

11. Pokiaľ žalobca vytýka odvolaciemu súdu nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, najvyšší súd pripomína, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017, I. ÚS 219/2019).

12. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje na to, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch, t. j. nesprávnom právnom posúdení veci (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018).

13. Z uvedených dôvodov preto dovolací súd dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP odmietol.

14. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 vo výroku vo veci samej a pomerom hlasov 2 : 1 vo výroku o trovách dovolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.